

Waar rook is, is ook vuur...

Ruim dertig jaar geleden kwamen enkele leden van onze vereniging op het idee om een verenigingsblaadje te maken. De "hoofdredacteur" stelde voor om het blad te dopen met de naam "de Speeldop". Slechts een enkeling beschikte over een computer; printers waren helemaal nog geen gemeengoed, dus het was een kwestie van veel type-werk en kopieerwerk.

Het internet was ook nog geen gemeengoed, dus na al het fysieke knip- en plakwerk moesten de "Speeldopjes" ook nog worden bezorgd. Die bezorgtaak had ik op me genomen. Het betrof ongeveer 15 adressen, dus dat was nog wel te doen. Zo kwam ik ook regelmatig bij Jan die met zijn vrouw even buiten het dorp woonde. Ik kon nog zoveel haast hebben, meestal ontkwam ik er niet aan om binnen te komen en koffie te drinken. Dan kwamen de verhalen vanzelf. Bijvoorbeeld over de oorlogsjaren, toen hij verplicht moest graven voor de Organisation Todt. Dat kwam heel slecht uit want, behalve dat hij geen zin had om voor de Duitsers te graven, kon hij zijn bijenvolken niet zo lang alleen laten. In zijn hoogtijdagen had Jan ruim 60 bijenvolken, maar toen ik hem leerde kennen, was hij al geruime tijd met pensioen en het aantal volken was al drastisch verminderd.

Toen ik daar weer eens aan de koffie zat, vertelde hij me dat hij een nieuwe beroker had aangeschaft. Zijn gebit kon het gewicht van de Dathe-pijp niet meer aan, daarom had Jan een deel van zijn honinggeld besteed aan een Vulkan-beroker (zo een met een veerwerk). Maar hoe hij ook zijn best had gedaan, hij was er niet in geslaagd om de beroker aan het roken te krijgen. Of ik raad wist?

Na de koffie nam hij me mee naar de bijenstal waar de gloednieuwe beroker nutteloos op een bijenkast stond. "Ik heb van alles eprobeerd, ik heb der zelfs 'n klokse spiritus in egotten, maar 't hielp allemaal niks!"

Gelukkig voor Jan was er geen ongeluk gebeurd met die spiritus, maar het bleef voor hem een raadsel hoe hij de Vulkan kon laten doen waar vulkanen over het algemeen heel goed in zijn; roken.

Ik liet hem zien hoe hij met een stukje eierdoos onderin de beroker, in combinatie met een beetje tabak, de "Vulkan" zonder gevaarlijke kunsten aan het roken kreeg. Een tevreden roker is tenslotte geen onruststoker.

Eddy Geurtsen

Eddy Geurtsen is al een halve eeuw imker en verbonden aan Bijenvereniging De Vooruitgang in het Achterhoekse dorp Hengelo. Van deze vereniging was hij ruim dertig jaar zowel voorzitter als secretaris. Debuterende imkers neemt hij graag onder zijn hoede. Met plezier deelt hij alle geheimen van het imkeren. In deze serie blikt hij terug op zijn belevenissen.